

cabà la tradicional entitat

Es tanca les portes Després de cinquanta anys de servei

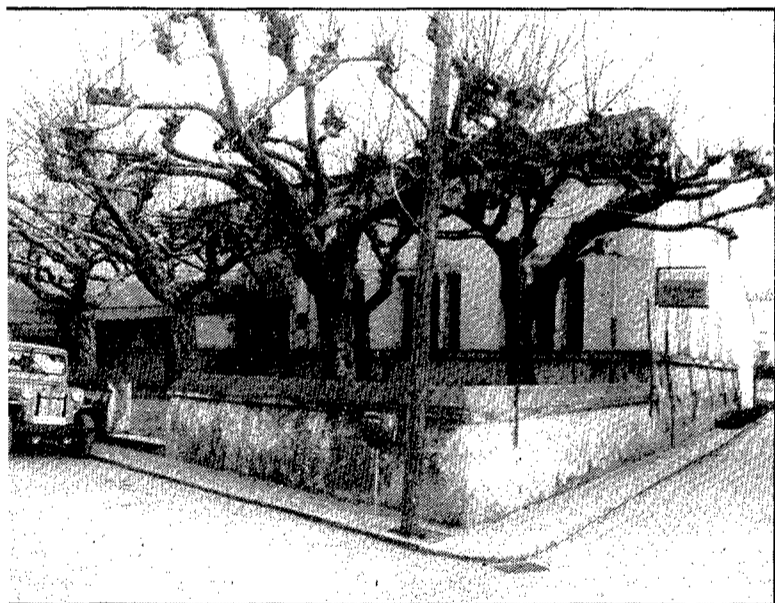
La Casa Rosa és propietat de l'Ajuntament, i per això les autoritats municipals no han cregut convenient d'adquirir ara el cafè del Casino de Caldes. (Foto: Xavier Ruiz)

va seria tornar a fer una nova societat. «És molt difícil, ja hi ha massa coses per pagar entre tots!». Arribem a la Casa Rosa: «S'hauria d'aclarir per a qui és la

Casa Rosa. Es deia que aniria per als jubilats, però els amos en són el jovent». Doncs on es pot anar? «A qualsevol bar, però, és clar, mai no és el mateix. Aquest edifici

no s'hauria de partir; a més, està molt ben situat».

Establim noves converses que ens porten al mateix punt: «Si no s'hagués de vendre, una solució seria trobar un nou conserge. Encara que —ens puntualitzen— no trobarem una cafetera com la Lola». «Ni tan maca», apunta un atrevit. La Lola somriu; al capdavant, deu pensar que ja és hora de descansar, que vint-i-set anys darrera un taulell són molts anys.

El complex, de més de seixanta anys, és venut pel seu propietari, i només se'n salvarà el cinema. (Foto: Xavier Ruiz)

Des-centes sardanes Clausura del local

El cèlebre compositor de sardanes Francesc Mas Ros va assistir als actes d'inauguració del Casino, i ara ha estat testimoni d'excepció de la seva clausura. Durant aquests anys, ha compost més de dues-centes sardanes. (Foto: Xavier Ruiz)

Una imatge que difícilment pot tornar-se a repetir. Les taules de marbre, l'àmplia sala i els tapets per jugar a cartes al Casino de Caldes de Malavella. (Foto: Xavier Ruiz)

L'Ajuntament només es queda el cinema Unió

En el número corresponent al mes de desembre de 1984 del «Es fa saber», butlletí informatiu de l'Ajuntament de Caldes, la regidora de Cultura, Isabel Buendía, contestant a la pregunta de què té a veure l'Ajuntament amb el futur del Casino, manifesta el següent: «Amb el futur del local del Casino concretament l'Ajuntament no hi té res a veure. Ara bé, si la pregunta es refereix a què té a veure l'Ajuntament amb el futur del Cinema Unió, està previst que en un futur pròxim aquest local passi a ser propietat municipal. S'estan fent gestions amb el propietari actual, Sr. Colls, amb el qual ja s'ha arribat a un acord respecte al preu de compra, que és de 10.000.000 de pessetes. En el pressupost d'inversions d'enguany, ja hi ha consignada la quantitat de sis milions i mig destinades a aquest fi, i durant l'exercici de 1985 es cobriran els tres milions i mig restants».

L'alcalde, Lluís Comalada, ens ha confirmat la compra i ens explica el per què no s'ad-

quireix l'edifici en la seva totalitat. «L'Ajuntament no es pot enfrontar amb una compra de vint-i-tres milions, que és el que ens han demanat pel conjunt del Casino. Per tant, hem arribat a aquest acord amb el Sr. Colls, i així ell pot disposar de la resta».

Tota aquesta polèmica ha coincidit amb què els actuals arrendataris de la Casa Rosa acabaven el contracte en finalitzar l'any. Hi ha un plec de condicions per fer un nou arrendament per un any, amb un contracte de setanta mil pessetes. La comissió permanent del dos de gener decidirà qui ofereix les millors garanties. Al respecte, comentem a l'alcalde el fet que la gent gran està descontenta de la utilització que s'està donant a la Casa Rosa. «S'hauran d'acostumar a conviure junts, la gent gran, els joves i tothom que vulgui anar-hi a passar l'estona. El que és evident és que l'Ajuntament no es pot gastar els diners amb mantenir dos locals de cafè-bar per al poble».

Propietari del casino des del 48

Miquel Colls: «De negoci, no n'hi he fet mai cap»

En Miquel Colls, de Vidreres, a més d'altres negocis, s'ha dedicat durant molts anys al món del cinema a comarques: «Els cinemes de poble estan en total davallada. El deu de desembre passat vaig tancar la sala de Vidreres, després de quaranta-quatre anys de fer-hi cinema i amb un local construït fa divuit anys. Els cinemes de poble només s'aguantaven per la mainada, però ara fins això s'ha perdut».

Com va ésser que adquirís el Casino de Caldes? «Els locals del Casino van anar a subhasta pública i els vam comprar amb un altre soci l'any 1948. Posteriorment m'el vaig quedar en la totalitat. El Casino funcionava amb uns socis i uns accionistes. En voler cobrar aquests, van liquidar la societat. No entenc com el governador civil va autoritzar la dissolució. En vam pagar dues-centes mil pessetes que serien molts milions d'ara, però amb la condició de fer-hi unes millores que durant vint anys el local estaria destinat a ús públic, cafè, cinema, etc. Després podíem fer el que volíem... Però jo, de negoci, no n'hi he fet mai cap!», s'afanya a puntualitzar. En què van consistir les millores? «Vam arranjar el local del cafè, amb un taulell, la sala del cinema... Aleshores el conserge es deia Emili

Vint-i-set anys darrera el taulell, com a llogaters del local, són ja massa per a ells. Amb el tancament del local, la Lola tindrà un descans ben merescut. (Foto: Xavier Ruiz)

Garcia, posteriorment van entrar-hi l'Esteve i la Lola que han estat els meus llogaters durant vint-i-set anys».

Per motius de salut el conserge ha plegat en finalitzar l'any, i en Colls diu que no vol tornar a llogar el cafè, «Estem en tractes amb l'Ajuntament per comprar-me el Cinema» —encara els subministra

les pel·lícules— però la resta ho vull vendre». Encara que «a Caldes no ha funcionat mai el Cinema, tot i que en l'actualitat està ben equipat, força nou, bona calefacció... En fi, crec que l'Ajuntament hauria d'haver adquirit el conjunt de les instal·lacions però també comprend que ja tenen la Casa Rosa».